SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. **Zondag 3 Maart** **No. 9.**

PARAMARIBO, den 2 Maart 1861.

De geboortedag van Z. K. H. Prins Willem Frederik Karel, oom des Konings, is op eergisteren als gebruikelijk herdacht.

NIEUWSTIJDINGEN.

Men schrijft uit Parijs het volgende:

Alhoewel men in de politieke kringen in Parijs blijft gelooven, dat de vrede in het aanstaande voorjaar niet zal gestoord worden, denkt men toch dat groote gebeurtenissen ophanden zijn en dat het programma der „natuurlijke grenzen", ofschoon verdaagd, desniettemin gehandhaafd blijft, om, zoodra de omstandigheden gunstig zijn, te worden ten uitvoer gelegd. Uit dit oogpunt beschouwd is de volkomene overeenstemming van den keizer der Franschen met den koning van Sardinie van een hooge beteekenis; beide souvereinen verstaan elkander zeer goed, en gij kunt er van verzekerd zijn, deze verstandhouding betreft alle kwestien, zoowel die van Venetie, als die van den Kerkelijken Staat en het koningrijk Napels. Gij zult u nog wel herinneren, dat ik u tijdens het vertrek van Garibaldi om Sicilie te veroveren schreef dat ondanks alle officiele verklaringen, Napoleon III en Victor Emanuel een geheime overkomst hadden gesloten, trekkende om eene expeditie van den vermaarden avonturier te begunstigen, op voorwaarde dat een fransche prins in zekere omstandigheden tot den troon van Napels geroepen zal worden. Ik geloof in staat te zijn u te zeggen, dat deze schikking wederzijds nog steeds als verbindend wordt beschouwd. De koning van Sardinie heeft de napolitaansche kroon niet kunnen aannemen, doch aanvaardde ze slechts tijdelijk, om ze op het daartoe geschikte tijdstip aan zijn zoon, prins Napoleon, over te dragen. Eerst zeer kort vóór de verwezenlijking van dit plan zal het openbaar gemaakt worden. Intusschen hebben de halfofficiele parijsche bladen in last gekregen de sardinische heerschappij in Napels als onmogelijk voor te stellen en te zeggen dat de Napolitanen een onafhankelijken en bijzonderen souverein begeeren te hebben; al de italiaansche correspondentien dier bladen zijn reeds in dien geest gesteld. Wat prins Murat betreft, van hem bedient men zich als van een werktuig om Napels in gisting te houden en de separatistische beweging te begunstigen: doch later zal men hem opgeven, natuurlijk met schadeloosstelling op eene andere wijze, en dan zal de kandidatuur van prins Napoleon geen geheim meer wezen. Er bestaat eenige hoop Sardinie met deze schikking te doen genoegen nemen, door aan het kabinet de verzekering te geven dat Venetie tot het koningrijk Opper-Italie zal behooren. Eindelijk voeg ik hierbij dat de aanstaande reis van prins Napoleon met prinses Clotilde, zijne gemalin, naar Italie, met deze plannen schijnt in verband te staan. De verstandhouding tusschen Napoleon III en Victor Emanuel zal zich ongetwijfeld ook over de andere kwestien uitstrekken, en eventuëel zullen die twee bondgenooten in de Rijnkwestie en de oostenrijksche kwestie, in hun gemeenschappelijk belang, elkander de hand reiken.

Dit zijn 's keizers plannen, als ik geloof mag slaan aan inlichtingen mij gegeven uit eene bron die mij nog nooit bedrogen heeft; en toch denk ik voor mij, dat de verwezenlijking dier ontwerpen zal kunnen belemmerd worden door eene coalitie der noordsche mogendheden, Engeland hieronder begrepen; een coalitie die al meer en meer waarschijnlijk wordt.

De sterfte te London, door de koude en ook door den gebrekkigen toestand der woningen in het algemeen te weeg gebragt, is van 12 tot 19 Januarij, dus in den tijd van zeven dagen, tot 1926 geklommen, zijnde 585 meer dan het gewone getal, en het dubbele der sterfte in de laatste weken van den herfst, ofschoon het jaargetijde toen zoo ongunstig was. Het getal lijders, die aan borstkwalen bezweken, was 702, in plaats van het gewone getal 301, terwijl longontsteking driemaal zooveel slagtoffers als in gewone tijden vorderde. Boroerten waren zoo talrijk, dat een voornaam geneeshee ze eene epidemie noemde. De buitengewone vermeerdering is echter slechts 50 pct.; doch verlamming nam in grootere verhouding toe. Hartkwalen sleepten 119 menschen weg in plaats van 53, en in de City, waar de bevolking sedert 1848 verminderd moet zijn in plaats van vermeerderd, door verwisseling van woonplaatsen of winkels in kantoren, en de toenemende gewoonte om op een afstand te wonen, was de sterfte zevenmaal grooter dan de gemiddelde sterfte tijdens het ongunstige tijdperk der cholera in bovengenoemd jaar. De reden dezer buitengewone sterfte gedurende eene weêrsgesteldheid, die gewoonlijk voor gezond gehouden wordt, zal men denkelijk moeten zoeken zoowel in de zorgeloosheid, wat behoedmiddelen en voorraad van voedsel betreft, waarmede de winter wordt te gemoet gegaan, en bijzonder thans, nadat de jongste winters zoo zacht waren, als in de vochtige en scherpe noordelijke en oostelijke winden, waardoor de longen worden aangedaan en keelziekten ontstaan. Er waren voorzeker veel armen, doch een aantal had niet arm behoeven te zijn.

Uit Nassau (in Bahamas) is berigt ontvangen, dat een der kleinere eilanden in die kolonie onlangs door den kapitein en de bemanning van een slavenhaler bezocht was geworden, nadat het vaartuig schipbreuk geleden had. De manschappen dwongen de wachters van het vuurtoren-bakenlicht hen te helpen in het ontschepen van 500 afrikaansche slaven, namen vervolgens bezit van eenen kolonialen schooner, en zeilden daarmede naar de tegenoverliggende kust van Kuba, alwaar zij een grooter schip vonden, waarmede zij terugkwamen en de slaven wegvoerden, alvorens de gouverneur (van Nassau) tijd had om den slaven bescherming te zenden. In Augustus ll. leden 400 slaven schipbreuk op een ander der eilanden en in Mei 1860 ontdekte men een schip, waarin slaven geweest waren, en die naar Kuba werden overgebragt.

— De parijsche correspondent van den *Morning Post* meldt uit de beste bron te weten, dat Napoleon III geen zijner bloedverwanten op den troon van Napels wenscht te plaatsen en getrouw aan zijn programma, Italië aan de Italianen overlaat.

Pruissen strekt, naar aanleiding van de Sleeswijk holsteinsche kwestie, ten doel aan hevige aanvallen in de engelsche dagbladen, waarvan de *Times* zich door bitsheid onderscheidt. Zakelijk volgt hier het meer bezadigde artikel van den *Morning Post*. Deze deensch-duitsche kwestie," zegt het blad, „veroorzaakte steeds moeite en last aan de voornaamste kabinetten van Europa van 1846 tot 1859, en indien ten gevolge der onvoorzigtigheid van iemand of van eenige in Duitschland die zaak weder op het tapijt wordt gebragt, dan zal het ons geenszins bevreemden wanneer de *Patrie* waarheid had gesproken, nl. dat Engeland, Frankrijk en Rusland bereid zijn zich met elkaar te verstaan over de middelen die vereischt worden om de geschillen op vriendschappelijke wijze te regelen. De pogingen van het britsche kabinet, door middel van den minister van buitenlandsche zaken in het werk gesteld om eene verzoening tot stand te brengen, zijn reeds, bedriegen wij ons niet, aan de regeringen te Berlijn en te Kopenhagen, bekend gemaakt; doch indien zoo als in 1846 door geheel Duitschland afgekondigd werd, het *Faustrecht*, of de wet van den sterkste de bovenhand behoort te houden, dan zullen verstandige woorden, door een britsch ambtenaar geschreven, weinig afdoen op duitsche geestdrift en voortvarendheid. Wanneer nogtans drie der groote europesche mogendheden zich

KINDERSPEELGOED.

DOOR H. RIGAULT.

(*Vervolg.*)

Op het tijdperk van den rammelaar volgt dat van de pop. Ontegenzeggelijk heeft dit speeltuig in den laatsten tijd allerloffelijkste hervormingen ondergaan. Maar toch ligt mij nog het een en ander met opzigt tot dit punt op het hart, dat hier welligt eene geschikte plaats vindt. Wat is eene pop? moet ik beginnen te vragen. Geen ding, geen voorwerp, maar een persoon, het kind van het kind. De verbeelding van dit laatste leent aan de pop leven, beweging, handeling, verantwoordelijkheid. Het regeert en leidt haar, zoo als het zelf door zijne ouders bestuurd wordt, het straft en beloont haar, het kust haar, sluit haar op, zet haar in den hoek of buiten de deur, al naar mate de pop goed of kwaad handelt; het prent haar de lessen in die het zelf ontvangt; in één woord, het kind voedt de pop op gelijk het zelf wordt opgevoed. Niets dat zoo weldadig op het gemoed van het kind werkt, niets dat zijn zedelijk gevoel beter ontwikkelt, dan die zelf gemaakte onderscheiding tusschen goed en kwaad. De helft der vorming van het meisje op dien leeftijd heeft men aan het moedertje-spelen te danken. Men zou dit de wijsgeerige zijde van het vraagstuk der pop mogen noemen. Alles wat de voorstelling, die het kind zich van dit speelgoed maakt, in de hand werkt; alles wat meer wezenlijkheid aan hare genegenheid voor de pop en aan haar moederlijk gezag kan bijzetten, door de pop tot eene werkelijke persoon te verheffen, moet dus als eene verbetering, eene volmaking, worden aangemerkt. Men heeft een middel uitgevonden om de poppen te doen spreken. Op de Parijsche tentoonstelling was er eene die met eene duidelijke stem "papa!" riep en hiervoor 500 fr. vroeg. Ik voor mij hecht aan dien *tour de force* zulk eene hooge waarde niet: het meisje kan hare pop beter doen spreken dan alle mogelijke mechanismen. Van oneindig meer belang acht ik het dat de vorm der poppen tegenwoordig veel minder stijf en lomp is, dat zij zooveel buigzamer en leniger zijn en, dank hebben hare voortreffelijke gewrichten, hare spieren en pezen van caoutchouc, even gemakkelijk kunnen gaan zitten, kunnen opstaan en knielen, als gij of ik. Niet minder waardeer ik het in onze hedendaagsche poppen dat zij zich mogen verheugen in het bezit van porseleinen en vooral van wassen kopjes, die het vleesch en de gelaatstint zoo natuurlijk teruggeven; dat de onbewegelijke bordpapieren kalfsoogen vervangen zijn door blaauwe of zwarte glazen kijkers, die nu eens de zachtste dan weder eene levendige en schalke uitdrukking hebben; dat de rozeroode lipjes den natuurlijken glimlach vertoonen; en dat de stijve geschilderde krullen en kapsels, of de onoogelijke paardenharen pruiken, die het gevoel niet minder dan het gezigt beleedigden, vervangen zijn door een zijdeachtigen glanzigen haardosch, die los en bevallig op de schouders afhangt.

Ik herhaal het, dit zijn alle zeer heugelijke vorderingen maar zij getuigen, helaas, enkel van stoffelijken vooruitgang. Kreeg ik mijn zin, o er wierd dan nog menige andere verbetering ingevoerd! Vooreerst zou ik, om alles te vermijden wat het schoonheidsgevoel in onze kleinen kan beleedigen, verbannen willen zien alle nog overgebleven poppen met onnatuurlijke of mismaakte tronien, met platte neuzen, dikke lippen, scheeve of kromme gestalten, in één woord alle walgelijke namaaksels der Hottentotsche Venus. Vervolgens zou ik oogenblikkelijk tot de straf der deportatie naar Siberie veroordeeld willen zien al die afgrijselijk zwarte monsters, die, al dragen ze ook den eerbiedwaardigen naam van Oom Tom of van eenig lid van diens geslacht, zelfs bij het kroost van den ijverigsten abolitionist de negrophobie moeten aankweeken. Eindelijk — en dit is het punt dat het zwaarst bij mij weegt — het is gebiedend noodzakelijk, dat er met opzigt tot de poppen in 't algemeen eene wet op de weelde worde ingevoerd, even als er weleer eene tegen de Romeinsche dames werd uitgevaardigd. Cato, die bij de bedoelde gelegenheid de spits moest afbijten, kwam er, gelijk men weet, niet zeer gelukkig af. Maar het voorbeeld van Cato kan mij niet ontmoedigen; en ten aanhoore van een ieder verklaar ik de tegenwoordig heerschende poppenpracht met allen nadruk voor eene nationale ramp. Sla den blik slechts in 't rond en zeg mij of gij iets anders ziet dan fluweel, satijn, zijde, edelgesteenten, strooken, kanten, linten en strikken „*Ce sont de grandes dames!*" roept gij onwillekeurig uit. Alles wat zij om of aan hebben is naar de mode; niet naar die van gisteren, maar naar die van heden. Wat zeg ik? De poppen zijn de wezenlijke dames een etmaal in de mode vóór: men neemt er proeven mede van de aanstaande mode van morgen! Als naar een achtste wereldwonder zoekt men tegenwoordig naar eene pop in een zedig chitsen japonnetje gekleed. Vraagt gij naar een „eenvoudig" popje, naar een dienstmeisje bijvoorbeeld, men biedt u eene *soubrette* aan, met een sierlijk geborduurd mousselinen kleedje, en een schortje van zijde met den fraaisten weêrschijn. Waar moet het met die weelde heen? Begrijpt men dan niet dat men door deze overdreven kleederpracht der poppen de meisjes der 19de eeuw reeds in hare prilste jeugd in den grond bederft, haar tot de grootste ijdeltuiten en verkwisters maakt? Of meent men welligt natuurlijkheid, eenvoudigheid, zedigheid, huisselijkheid bij de kinderen te bevorderen, door haar poppen te geven die aan niets anders dan aan pleizierpartijtjes schijnen te denken, die u als 't ware toeroepen: wij komen daar juist van de wandeling, straks gaan wij uit eten, en heden avond vindt gij ons op het concert, in de opera, op het bal! Zie gindsche pop in bruidstooi: welk een schat van versierselen! welke kostbare kanten strooken, welk een heerlijk wit satijnen kleed, rustend op eene *crinoline* van de wijdste vlugt! O bekoorlijke bruid! Maar zal zij zich gelukkig gevoelen aan de zijde van den man die haar *lief* heeft; gelukkig in hare huiskamer, gelukkig in de vervulling harer pligten als vrouw en moeder? *Foei*, welke vragen! Ziet gij dan niet hoe zij de oogen onafgebroken op dien sierlijken blaauwen *coupé* met dat beeldige paar schimmels, in hare nabijheid, gevestigd houdt? Die equipage, die zij weldra de hare zal noemen, doet haar zoo liefelijk glimlagchen, aan haar bruidegom denkt *zij* niet!... Ik bid u, welk een voorbeeld voor uwe dochter, mevrouw! Hoe zult gij haar uitgehuwelijkt krijgen, zoolang het geen *millionair* regent?

(*Wordt vervolgd.*)

vereenigd hebben of vereenigen zullen om de zaken tusschen Duitschland en Denemarken te schikken, dan kunnen en zullen deze zonder twijfel vriendschappelijk geregeld worden. Engeland, Frankrijk en Rusland zijn alle drie bewust dat de koning van Denemarken als hertog van Holstein deel nam aan de vestiging van den duitschen Bond, uit kracht der Bondswet van 1815; en dat hij, na Zweedsch-Pommeren in ruil voor Lauenburg aan Pruissen te hebben afgestaan, in 1820, als hertog van Holstein en van Lauenburg, het eindbesluit van den Bond, bekrachtigde.

De genoemde groote mogendheden weten tevens dat de Bondstaat, ingevolge artikel 54 van de kongres-akte, gevormd is om de buiten- en binnenlandsche veiligheid, benevens de onafhankelijkheid en onschendbaarheid der afzonderlijke Bondstaten te handhaven. Bij artikel 63 verbinden de leden zich om niet alleen Duitschland als een geheel, maar ook elken bij zonderen Staat te verdedigen, wanneer hij aangevallen wordt, elkander onderling dat gedeelte hunner bezittingen waarborgende, hetwelk binnen de grenzen der Unie ligt. De tegenwoordige *premier* (lord Palmerston) verklaarde in eene dépêche, in 1834 aan den Heer Cartwright gerigt, dat de duitsche Bondstaat door het weener traktaat was gevormd; en dat met opzigt tot zijne betrekking tegenover andere staten, de regten, bevoegdheid en verpligtingen van den Bond alleen door de bepalingen van dat traktaat behooren aangewezen te worden. De vordering van Duitschland, dat Holstein eene onafhankelijke stem zou hebben, zoowel in algemeene als in plaatselijke aangelegenheden, komt, al ware zij billijk — hetgeen het geval niet is — ongelegen. Het is juist geen gepast oogenblik, nu de duitsche Bond buiten staat is de duitsche aangelegenheden te beheeren, of aan het rijk zamenhang en eenstemmigheid te geven, om door de Frankforter vergadering een kruistogt tegen Denemarken te doen ondernemen, nadat die vergadering bewezen heeft, ten eenenmale onmagtig te zijn om iets goeds tot stand te brengen, en tot niets deugt dan om twist en strijd voort te brengen."

Als een schoone proeve van helder, onbevangen oordeel, echt vaderlandschen en zedelijken moed, die voor geen opgewondenheid terugdeinst, maar naar overtuiging spreken doet zonder te wikken hoe het gesprokene zal worden opgevat, verdient een openbare brief van den oud-minister van Hongarije von Szemere eene meer dan oppervlakkige vermelding. Verbannen en sedert 11 jaren in Engeland levende, leerde hij de buitenlandsche politiek doorgronden.

De wakkere staatsman heeft zijnen brief uit Manchester aan een der te Pesth uitkomende dagbladen *Pesti Hirnök* gezonden, om zijne landgenooten ernstig aan te raden zich, aanvankelijk althans, tevreden te stellen met de concessien in het laatst des vorigen jaars door Oostenrijk gedaan, en zij het ook niet alles, het aangeboden voordeel niet af te wijzen, niet te versmaden, maar daarvan een verstandig gebruik te maken. «Reeds deze vier punten: taal, autonomie der comitaten, decentralisatie en landdag, zijn zoo magtige factoren, dat zij een crachtig volk regtstreeks tot volkomen konstitutionnele vrijheid moeten voeren. Wat een Engelsch minister van de druk persvrijheid zeide: «ontneem eener natie alle vrijheden, maar laat haar die ééne en zij zal al de andere veroveren," is nog meer waar wat de vier genoemde punten betreft, wanneer men ze maar verstandig en kloekmoedig aanwendt. Mag een volk, wanneer het, na lange onderdrukking, zooveél erlangt, dit versmadend afwijzen omdat het niet alles krijgt? Als de absolute magt haar stelsel begint te laten varen en met ons onderhandelt, dat is, tot onze beginselen begint over te hellen, toe te treden, zullen wij dan halsstarrig blijven staan en niet een enkele schrede doen, waar zij zulk een groot deel van den weg tot ons aflegt? Slechts in één geval zou dit zonder schade geschieden, en wij haar noodzaken kunnen den geheelen weg af te leggen, wanneer namelijk hulp van buiten waarschijnlijk of zeker ware; maar deze verwachting, waarmede zoo menigeen zich sedert elf jaren vleit, is ten eenenmale ijdel! Het is waar, eenige voorname buitenlandsche, en daaronder ook Engelsche dagbladen, hebben het besluit van 20 October gehekeld; maar dit geschiedde niet omdat zij voor Hongarije meer van Oostenrijk wilden bedingen of verkrijgen, maar omdat hunne voornaamste begeerte is de Italiaansche kwestie opgelost te zien, en zij vreesden dat de Hongaren zich tevreden mogten laten stellen en er van afzien in Italie aanvallend op te treden; onze zaak boezemt hun slechts belangstelling in, als middel ter bereiking van hunne eigene bedoelingen. Is eenmaal de Italiaansche kwestie tot oplossing gebragt, dan zult gij den *Times* en consorten het oude lied hooren zingen: dat Oostenrijk een groote mogendheid moet blijven in het belang van Europa, en dat Oostenrijk Hongarije moet behouden om een groote mogendheid te blijven. Wij hebben waarlijk geen reden de Europesche dagbladpers van 1849 tot 1859 te bedanken, want zij *zweeg* van het tijdstip onzer vernieuwde onderdrukking! En thans evenmin, nu zij van ons *spreekt* alleen omdat zij ons gebruiken wil. Van de Europesche mogendheden hebben wij even weinig te wachten als van haar. De Italiaansche regering zal ons vergeten, zoodra zij Venetie bemagtigd heeft; Garibaldi is vooreerst althans van het tooneel getreden, en graaf Cavour is de baatzuchtigste Italiaansche *tory*. De Fransche regering bevindt zich in de overgangsperiode tot eene nieuwe staatkunde, aan de tot heden gevolgde tegenovergesteld. De Engelsche houdt altijd en overal steeds haar eigenbelang uitsluitend in het oog, en er bestaat geen voorbeeld van, dat zij, waar zij er geen belang bij had, ooit een onderdrukt volk geholpen heeft. De Russische regering, kan, zoo lang zij van Polen geen afstand doet, voor ons niets willen doen, en Pruissen evenmin. Men wenscht eene revolutie in Hongarije te doen uitbarsten — om Venetie onafhankelijk te maken; ziedaar middel en doel. Nu er van alle zijden zoo veel stemmen opgaan om mijne landgenooten te verleiden, heb ik gemeend niet te mogen zwijgen om te waarschuwen, en mijne nadenkende broeders te overtuigen, dat buitenlandsche hulp inbeelding, lokaas is, niets anders, niets wezenlijks. Wat baat het ons, of men ons nu op gezwollen toon het verledene herinnert? Wie kan de dooden uit hunne graven doen opstaan? Wie kan ons het doorgestane lijden doen vergeten? Het verledene kan niet te niet gedaan worden, door te klagen over verloren grootheid, en de voorspiegeling van hetgeen wij waren, maakt onzen tegenwoordigen toestand niet anders, niet beter. Wat baat het eene regering tot een beter stelsel over te gaan, als de volken den haat niet willen doen zwijgen om naar de rede te hooren en geen enkele grieve willen vergeten? Niet alleen de vorsten, maar ook de volken moeten dikwijls amnestie schenken. En in den loop der tijden komen ernstige oogenblikken voor, waarin vorsten en volken beide ten gronde gaan, wanneer zij niet ter gelegener tijd elkander vergiffenis weten te schenken en elkander te verzoenen."

LORD PALMERSTON.

DOOR WHITTY.

(*vervolg en slot.*)

Ontegenzeggelijk bestaat er eenige grond voor het wantrouwen dat in Frankrijk ten aanzien van Engeland gekoesterd wordt. Er is een bestendige, onveranderlijke Britsche staatkunde, even als er een onveranderlijke Russische staatkunde is: de geheime staatkunde van Engeland heeft ten allen tijde de bevordering der belangen van den Britschen handel ten doel; en ongetwijfeld zou lord Palmerston op de beurs van Engeland niet zoo populair zijn als hij werkelijk is, wanneer de "heiligheid" van den Britschen handel hem niet naauwer aan het hart lag dan aan eenigen anderen Engelschen staatsman van onzen tijd. Die algemeene traditionele staatkunde van het *Foreign office* is hij steeds voorbeeldeloos trouw gebleven. Maar op deze enkele uitzondering na, is de buitenlandsche staatkunde van lord Palmerston uiterst weifelachtig en grillig. Onder de bestrijders dier staatkunde merken wij inzonderheid twee soorten op: de zoodanigen die een vertegenwoordiger van het despotisme, en dezulken die een bevorderaar van den democratischen omwentelingsgeest in hem zien; en beiden hebben gelijk, want op het eene oogenblik verleent hij zijn steun aan het eerste, terwijl hij op het andere de voorstander van den laatste is. De Duitschers zongen in 1848 en 1849

Hat der Teufel einen Sohn,
So ist er sicher Palmerston.

Mannen zoo als Blum en mannen zoo als Schwarzenberg droegen hem, op lijnregt tegen elkander overstaande gronden, een onverzoenlijken haat toe. De vorsten, ministers en bureaucraten die door de gebeurtenissen van 1848 ten val werden gebragt, schreven den Europeschen storm welke hen velde, enkel aan Palmerston toe, op wiens last, naar zij beweerden, lord Minto het vasteland doorkruist had om overal de rol van Aeolus te vervullen en toen de reactie op nieuw veld won stelden de vrijheidsvrienden van alle landen dien keer van zaken eenstemmig op rekening van lord Palmerstons dubbelhartigheid die — het valt, helaas, niet te ontkennen — slechts met moeite zijne vreugde verheelde, toen Lodewijk Napoleon de hand sloeg aan de vrijheden van het Fransche volk. Maar in het onzamenhangende van zulk eene handelwijze ligt tevens hare verschooning.

Wanneer wij het enkele punt van den handel uitzonderen, kan men zeggen dat Engelan tegenover Europa geen ander vast, bepaald staatkundig stelsel volgt. Derhalve staat de man die aan het hoofd van het Britsche ministerie van buitenlandsche zaken geplaatst is, in eene hooge mate aan het gevaar bloot om op doolwegen te vervallen; en wanneer nu de secretaris van staat tevens een man is die bij elke nieuw oprijzende omstandigheid alleen met zijn gezond verstand te rade gaat, zonder achteruit of vooruit te zien, dan moet de buitenlandsche staatkunde van Groot-Brittannie onmisbaar het nitzinnige karakter vertoonen dat de staatkunde van lord Palmerston maar al te vaak kenmerkt. Dat hij, dank hebben zijn altijd even jeugdig gemoed en zijn steeds even veerkrachtigen geest, ondanks al de waarschuwende lessen der ervaring het gansche menschelijke geslacht, zijne eigene landgenooten niet uitgezonderd, van den band en den dwang van alle geloofsbelijdenissen en staatsregelingen zou wenschen te verheffen, is, naar ik meen bij niemand aan eenigen twijfel onderhevig. Daar zijne staatkunde echter, gelijk wij reeds deden opmerken, hoofdzakelijk ten doel heeft om het bestuur te handhaven, houdt hij zijne begeerten in toom, en laveert hij met uitnemenden takt tusschen de verschillende meeningen door, die hij op de wegen, welke van het *Foreign-office* uitgaan, aantreft. Beter dan aan iemand anders is het hem gelukt de eischen van den Britschen handel met de inzigten en neigingen der hoogere of regerende standen in Engeland in overeenstemming te brengen, beter dan iemand anders is hij er in geslaagd sommige met dien handel in betrekking staande punten (zoo als o. a. het kruisen van het Britsch eskader op de Afrikaansche kust), op godsdienstige of constitutionele gronden te verdedigen. Meermalen zag hij zich gelijk bij zijne geaardheid en staatkundige gewoonten onvermijdelijk was, van de eene of de andere zijde, geducht in het naauw gebragt: eens dreigde de adel, met lord Derby aan het hoofd, hem te verpletteren; een andermaal, in 1852, trachtte de kroon, welker belangen hij tijdelijk voor andere, die in zijn oog dringender waren, had ter zijde gesteld, hem te treffen, terwijl zij — niet zonder haar diep leedwezen — enkel de Whigs trof. Maar na elken slag die hem werd toegebragt, nam zijne kracht slechts toe en verhief hij zich telkens sterker en fierder dan te voren: en reeds sinds lang is hij de meest populaire van alle Britsche bewindslieden. (*O.*).

INGEZONDEN.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON,
JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG.
Den 3 Maart 1861.

No. 1. OUVERTURE de l'Opera: *L'Italienne en Alger.*, par MIJERBEER.
2. POLONAISE, *Lebe Wohl*, arrangée par STUTTERHEIM.
3. POT-POURRI *Varié*, par KUFFNER.
4. REMBRANDT VALSE, arrangée par G. BARTHE.
5. SCÈNE de l'Opera: *Romeo et Julia.*, arrangée par G. BARTHE.
6. ONCLE TOM'S GALOP, arrangé par WEIJERS.

---

19 FEBRUARIJ 1861.

Door den Arrowak
MALLÊPEIKATTOARU.

(*Vervolg en slot*)

Mijn geroost vischje, casavebrood en peper hadden goed gesmaakt, daarna reikte *Bejoe* mij eene kalabas water toe — want ik ben een matige Indiaan, die mij niet door het vuurwater der bleekhuiden heb laten verderven — en dronk haar onder een opregt gemeend: „*heil den* KONING!" ledig. Ik moet bekennen, dat ik daarbij iets dacht en wenschte, namelijk: dat Nederland gelijk Engeland ook eens een zoon, oom of neef van het vorstelijk geslacht, hier heen zond, ten einde te *zien* en te *kennen*, zoo wel de waarde als de onwaarde — zoo wel datgene wat krachtig versterkt, als dat wat uitgeroeid moet worden; want gevoelde zich de geheele bevolking dezer Kolonie zoo innig gelukkig, toen de Commissaris des Konings wijlen Mr. L. METMAN tot ons kwam, en onder ons was, die vreugde was minder om de nieuwe wetten, dan wel dat *hij* nu zoude ZIEN, — en had de goede *geest* hem zijne taak laten voleindigen en was hij naar het Vaderland terug gekeerd, dan zoude hij voorzeker ons gedrukte en dieplijdende Kolonisten, veel nut hebben aangebragt, door mede te deelen *wat hij gezien had*, en al waren dan die nieuwe wetten nog een halve eeuw weggebleven, en men had door de mededeeling, de juiste kennis en de overtuiging, misschien aangevangen hier eene kleine opruiming te houden van vele dingen en vele zaken die ons verderven, dan zouden wij geloofd hebben aan onze redding. Maar nu de booze geest ons zoo getroffen heeft, dat wij slechts den edele mogen herdenken in zijn graf, — nu onze VORST, die zeker *niet* bewust is, hoe noodzakelijk wij alhier een goed-ziener behoeven, — besloot, niet meer den overleden Commissaris door een ander te doen vervangen, nu gaat er uit de bevolking slechts *ééne* zucht van diep gevoeld leed op, dat die slag ons zoo diep getroffen

heeft, dat men vreest dit eene terugzetting is in onze belangen voor een groot aantal jaren.

Ik arme *Arrowak* die al heel weinig met de Surinaamsche Maatschappij te maken heb, en met wien de maatschappij zich volstrekt nooit bemoeit, zie op dit punt welligt veel scherper en duidelijker dan ieder ander, en daarom durf ik dan ook wel verklaren, dat ik en mijn stam, gedurende de laatste vijf jaren, *Suriname* beschouwde, als een geketende in de pijnkamer, die niettegenstaande verzwakt door de folteringen van haar leed, telkens een duim schroefje meer door de martelmeesters wordt aangelegd, en dat die smartvolle en wegstervende toestand, niet alleen door de omstandigheden veroorzaakt wordt, maar dat ook menschen — die ons *Arrowakken*, *Cribisis* en al de volkeren der wereld, met kracht en geweld willen wijs maken, dat hunne Godsdienstleer geheel gegrondvest is op GOD en menschenliefde, hiertoe hun verstand, hunne kennis leenen, en dat zij dat doen, niet uit eerbied voor den goeden GOD, niet omdat zij ooit een oogenblik begrepen hebben wat menschenliefde is, maar alleen om een weinig geld meer te verdienen. Ja, wij hoorden onlangs in ons dorp, dat de beschaving der wereld *nu* zoo ver gevorderd is, dat de eene christelijke broeder den anderen christelijken broeder met genoegen — mits hij er wat bij verdient — den hals mag afsnijden...

Béjoe maakte mij opmerkzaam, dat het tijd was om naar de volksspelen te gaan zien.

Het weêr was fraai geworden, duizende menschen, feestelijk uitgedoscht, stroomden langs grachten en straten naar het boven-einde der stad.

De knallende eereschoten waar ik op gehoopt had, en die tot 101 des middags en des nademiddags hadden moeten vallen, vielen niet, eenige zware zieken gaven aanleiding dat deze feestvreugde en eer aan den *Vorst* werden achterwege gelaten.

O hoe keek *Béjoe* — want zij was nu meê gaan wandelen — en ik, toen wij het plein naderden, wat een menschen! — wat een bont gewoel! overal kleuren — overal pret!

Het meeste *pleizier* had *Béjoe* bij de draaischuitjes, en zij kon maar niet begrijpen, — den vooruitgang en de beschaving in aanmerking genomen — dat dit spel een achter-eeuwsche navolging was, der *ridder-tournooïs*.

Eene zaak deed mij, arme Arrowaksche-ziel goed, ik zag nergens dronken kerels.

Onder de schaduw van de tamarindelaan was het regt genoegelijk; de tenten met ververschingen kan ik niet zeggen dat er zoo heel smaakvol uitzagen, maar dat zal allengs wel beter worden; — de poppenkast, ja, hoe zal ik Indiaan van een poppenkast spreken, ik geeft alzoo het oordeel terug van een Hollandschen matroos, die er een oogenblik voor bleef staan en zeide: „Neen voor den drommel, dat is onze Hollandsche poppenkast niet!"

Béjoe vroeg mij, nadat zij met de hoogste verbazing naar het orgel gezien en geluisterd had, of de speler nu expres uit Italië gekomen was, om hier zijne mechanieke wonderen en betooverende toonen te laten zien en hooren

Door de volksmenigte heen wandelende, die op ons neêr keek als of indianen en dat wel arrowakken indianen, geen menschen waren kwamen wij aan een groot gebouw, met een toren er boven op; veelkleurige vlaggen versierden de voorzijde en zeer fraai had men uit het doek een soort van theater op den breeden stoep aangebragt. Wat wij daar ontdekten, deed onze verbazing ten top stijgen, wij zagen een groep, die wij eerst geloofden dat uit een wassenbeelden-spel gedesteerd was, maar die uit werkelijke nagemaakte kleine negers bestond, men noemde ze *minstrels*. — Kijk — dat was dan eens regt prettig, en zonder mij sterk geoefend te hebben in de leer der gesticulatie en mimiek, bevielen mij de kluchtige bewegingen allerbest, *één* was er bij die buitengewoon... maar neen, daar het, zoo als ik het later hoorde, dilettanten waren, wil ik het kunsttalent van den een niet boven dat van den andere verheffen.

Op het plein, ging het midden in een' door gespannen touwen afgebakenden kring, lustig toe. — De cocagnemast werd steeds door een groote hoop beklimmen; de ijverigsten en de moedigsten waren even als in de wereld, niet de gelukkigsten, maar schenen alleen daar te zijn om de baan voor meer nadenkenden en berekenenden geschikt te maken; in het vorige jaar waren er van onzen stam, nu echter niet en dat verheugde mij, want wij *Arrowakken* behooren daar niet. Hoe arm, hoe vergeten en steeds verwaarloosd, onze trotschheid geven wij niet op, want nog steeds blijft elke *Arrowak* met leedgevoel denken aan zijn ellendigen toestand in het land wat hem behoorde.

Het zakloopen en de wedstrijd met kruiwagen was regt grappig en verhoogde het genot van het feest.

Tegen het ondergaan van de zon, liep dit gedeelte van de feestvreugde af, zonder dat er in iets verstoring had plaats gevonden.

Naauwelijks was het donker geworden, of op onderscheidene punten der stad werd feest gevierd en op enkele plaatsen door illuminatie schittering en glans aangebragt, bijzonder muntte daarin de societeit de *Hereeniging* uit, die op een afstand gezien, een overheerlijk effect maakte.

Tegen acht ure trok de volksmenigte weder naar het Gouvernements-plein, om het vuurwerk te zien, dat beloofd was afgestoken te zullen worden.

O! zoo iets prachtigs zag ik nooit en ik keek vooral naar die opschietende pijlen die eerst krachtig en dan statig zich in de diepe hoogte verhieven, met een kleinen knal van een barstten, en dan of een regen van heerlijk gekleurde sterren deed neerstorten, die door het groen der palmboomen kruinen gezien een onovertreffelijk effect maakten — of een stoet van vurige slangen uitbraakten, die elkander in den val knetterend voorbij ijlden.

Béjoe maakte mij opmerkzaam op een hel licht geel vuur. — Wij hoorden dat het een letter beteekende, waar 's KONINGS naam mede aanvangt. Ach! voor der Arrowakken beschaving en verbetering zoowel in het geestelijke als stoffelijke, wordt nooit iets gedaan, ik wist dus net zooveel van een letter af als een pas geboren kind, maar daar iedereen riep dat het mooi was, is het zeker mooi geweest.

Van het vuurwerk dat in den modder werd afgestoken, begrepen wij niet het *regte*, ik moet er ook tot onze verschooning bijzeggen, dat wij Indianen zoo zeldzaam vuurwerk zien en er zoo weinig verstand van hebben, dat ons oordeel niets uitmaakt.

Ik kan niet nalaten den kleinen jongen dilettant-vuurmaker, hulde toe te brengen. Drommels! die kan het ver brengen!

Zoo was het langzaam dan laat geworden, de feestelijkheden waren geëindigd, hier en daar zag men nog groepen wandelaars die een kijkje namen, of voor de societeit de *Hereeniging* naar de muziek gingen luisteren, welke zielverrukkend door het Muziek korps van het Bataillon Jagers No. 27, onder leiding van den Kapelmeester BARTHE, werd uitgevoerd.

De andere feestelijkheden hadden in eenige familie-kringen en in de societeiten plaats, en menige dronk werd er aan verschillende feestdisschen geuit, waarin met warmte en innige liefde onze KONING en het geheele Vorstelijke huis herdacht werden, niet minder „het lieve VADERLAND." en HEM die in 's Konings naam ons hier regeert. Ook de *Kolonie*, de *planter*, de verschillende *betrekkingen* die gezamentlijk de maatschappij daarstellen, werden herdacht; maar ook het lijden onzer arme natuurgenooten werd niet vergeten, en zoo als Vader HOOFT bij elk feestelijk disch-genot in Oud-Holland, de eerste *pokaal* gedekt, aan tafel liet rondgaan, met eene bede voor de armoede en het lijden, zoo ook werd hier gedacht en geofferd.

Tot laat in den nacht duurde het feest voort en liep in alle vreugde af; het laatste bezoek dat ik met *Béjoe* naar ons corjaal gaande, bragt, was aan een volks-danspartij, waar bij echt nationale kleederdragt, muziek en dans, regt hartelijk en vol genoegen werd feest gevierd.

En zijn er nu nog, die dezen dag niet vierden of vieren konden — die lijden te dragen en tranen te droogen hadden, of die met angst wijzen op hunnen toestand en die der geheele Kolonie — die steeds vruchteloos wachten en die dag aan dag op verandering geloofden, maar zich steeds bedrogen, die roep ik met *panari* VAN ALPHEN toe:

„*Geduld is zulk een schoone zaak.*"

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten Februarij, de Eng. brik *Flora Mac Donald*, kapt. Kettman. van *D*emerarij.

Den 1sten dezer, het Nederl. schip *Josephina*, kapt. Fairley, van Martinique.

In Niekerie.

Den 15den Februarij, de schoener *Eleonora Dessé*, kapt. Leasowes, met eene lading Planken.

Den 17den, de schoener *Kate*, kapt. C. Jessen, met Planken, Cipgels en Koopmanschappen. Beiden van Demerarij.

VERTROKKEN.

Uit Nickerie.

Den 19den, de Eng. schoener *Kate*, kapt. Ritchie, naar Antigua, met 900 kubiek voeten Hardhout.

UITGEKLAARD.

Den 22sten Februarij, de Nederlandsche schoener *Flijing Duhckman*, kapt. J. van Wilgen, naar Caijenne, lading: 125 balen Rijst, 50 vaten Makreel, 150 kisten Bokkings, 20 drums Bakkeljaauw, 15 vaatjes Reuzel, 10 vaten Haring, 25 vaten Spek en 25 bundels Breeuwwerk.

Den 23sten, de Hamburger sloep *Pomona*. kapt. J. A. Chauvet, naar Demerarij, lading: 5 balen Cacao 655 pond, 20 pies vierkant Hout 512 voet, 4½ vat Pindas 390 pond, 2 kisten Sigaren en 2 kisten Pruimtabak.

Den 27sten, het schip *Willem Frederik*, kapt. Visser, naar Londen, lading: 159 vaten, 16 tierces, 35 blomvaten en 151 zakken Suiker 326,287 pond.

Den 28sten, het Eng. schip *Caradoc*, kapt. J. Owen, naar Essequebo, in ballast.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtie Honig*, kapt. D. D. van Wijk, — adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels,

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H*. Degenhard.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 26sten Februarij, van Plant. *Poelwijk*, 36 vaten a 9,32 cent.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 22sten Febr. tot en met den 1sten Maart 1861, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 22sten, Maria Susanna Augustina Stratum, 2 jaren.

Idem, Diana Sprang, 50 jaren.

Idem, Cornelis Marius Adriaan Vieira, 2 m.

Idem, Henrij Jacobus Lodewijk Weigle, 6 jaren en 5 maanden.

Den 25sten, Herman Jacob Leckie, 3 maanden en 3 weken.

Idem. Margaretha Christina Hencke, 88 j

Den 26sten, Gerhardina Elisabeth Gisius, 43 jaren.

Idem, Johan Nicolaas Treheen, 2 weken en 1 dag

Den 27sten, William August Brand Flu, 6 md

Idem, Petronella Theresia Karelshoek, 21 j

Den 28sten, Johanna Maria van Onna, zich geschreven en genoemd hebbende Johanna Maria Christina van Onna, 56 jaren ruim.

Idem, Gerrit Stolk, 40 jaren n. g., Jager 1ste klasse bij het Batt. Jagers No. 27.

Idem, Johan Eduard Zangers, 12 jaren.

Den 1 Maart, Daniel Eduard Hinten, 10 maanden.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements Resolutie van den 27 Februarij No. 1, onder de nadere goedkeuring des Konings, tot plaatsvervangend Assessor bij het Collegie van kleine Zaken benoemd, de Heer J. H. A. W. Baron van Heerdt tot Eversberg. Ambtenaar ter beschikking van den Gouverneur.

Bij Gouvernements Resolutien van den 23n. en 26n. Februarij jl. No. 3 en 5 zijn tot leden van den Schuttersraad over dit loopend jaar benoemd: de 1e. Luitenant E. Soesman, de 2e. Luitenant J. Salomons, de Serjant majoor F. M. le Roij en de Serjant S. D. Fernandes.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op Donderdag den 7n. dezer, des middags ten 12 ure, worden gesloten en verzonden per de stoomboot *Vice Admiraal Rijk*.

Politie.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven dat door de noodige herstellingen aan de lozing van het Erf, gelegen aan den *Waterkant*, bekend onder La. A No. 101, de passage aldaar voor rij- en Voertuigen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 1 Maart 1861.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst:
50 Gave Rum Puncheons en
30 000 ponden O. I. Rijst,
te leveren in 's Magazijnen achter het Fort *Zeelandia*.

De monsters van Rijst te bezorgen ten burele van de Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Dingsdag den 5 Maart e. k. des voormiddags ten 9 ure.

Paramaribo, den 1 Maart 1861.

Transport.

Den 25 Februarij 1831. Jacques Anthonij Jacott aan J. F. Werges, van de huizen en het onverdeelde Erf en al de verder daaropstaande bij- en achtergebouwen aan de *Saramaccastraat* en uitkomende aan de rivier *Suriname*, N. W. La. E No. 36, O. W. La. D No. 515 en 517.

Idem. David Jacob Sanches aan W. J. H. Schorpion Echtgenoote van J. C. Oosterbaan, van het Huis en Erf en al de daaropstaande gebouwen aan den *Waterkant*, N. W. La. A No. 171 O. W. La. A No. 74.

Paramaribo, den 25 Februarij 1861.

Hijpotheek.

Den 25 Febr. Johan Charles Sanches, 1e. hijpotheek ten behoeve den provisioneelen Weesmeester voor diverse minderjarigen en te vestigen op het Huis en Erf aan de *Oranjestraat*, N. W. La. A No. 111, O. W. La. A No. 82b.

Paramaribo, den 25 Februarij 1861.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* zijn gedevolveerd, de onderstaande zaken, als:

Wegens zeker legaat van wijlen Isaac de la Parra, door het overlijden van Salomon de la Parra, onbeheerd geval len, en

Wegens het provenue van Veertien vaatjes Gezouten Vleesch; — aangebragt per het schip *de Jonge Eduard*, als onbeheerd aan het Departement overgegeven.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren derzelver opgeroepen, ten einde aan het Departement voornoemd, van hunne vorderingen aanteekening te doen, op poene als bij artikel 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 24 Februarij 1861.

Advertentiën.

Algemeene Vergadering van de meerderjarige mans Ledematen der *Hervormde Christelijke Gemeente* op ZONDAG den 10n. Maart des morgens in het Kerk gebouw, na afloop der Godsdienstoefening tot benoeming van een nieuw, in plaats van het aftredend Bestuur, na het alvorens te geven verslag der gehoudene Rekening over het afgeloopen Jaar.

Paramaribo, den 1 Maart 1861.

Namens de Kerkelijke Commissie voor de Hervormde Christelijke Eeredienst,

B. C. van den Ende.

Secretaris.

Bevallen van een' ZOON, D. van Praag — del Castilho.

Paramaribo, 27 *Februarij* 1861.

Eenige en Algemeene Kennisgeving.

[ ]

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Paramaribo den 2 Maart 1861.

Ten verzoeke van MAAIKE OUBURG, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,

[3313] E. A. van Emden.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Paramaribo den 2 Maart 1861.

Ten verzoeke van JOHANN HEINRICH CARL WOLFF, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,

[3312] E. A. van Emden.

[ ] Allen die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan nu wijlen den WelEd. Gestr. Heer J. F. W. GRAVENHORST, in leven 1sten Luitenant bij het Bataillon Jagers No. 27 alhier, onlangs te Coronie overleden, worden verzocht daarvan binnen den tijd van zes weken opgave te doen bij

Th. H. Verbeek,

Auditeur Militair.

( ) Ten behoeve der plant. *Merveille* wordt bij inschrijving aanbesteed de levering van:

ONDERSCHEIDENE HOUTWAREN,

volgens nadere opgave en voorwaarden ten kantore van den eersten ondergeteekende, ter lezing liggende.

De inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot MAANDAG den 4den Maart aanstaande, des morgens ten 10 uren.

Paramaribo, den 26 Februarij 1861.

H. G. Roux qq.

A. van Velzen qq.

Tegen gereed geld

bij inschrijving te koop van Plantage *Zorg en Hoop:*

P. m. **27 vaten SUIKER** en **2000 gall. MELASSIE.**

Van Plantage *Bleijendaal:*

P. m. **31 vaten SUIKER** en **1300 gall. MELASSIE.**

Op de voorwaarde van verkoop ter inzage liggende ten kantore van Wm. HUMPHREYS, alwaar de inschrijvings-billetten worden ingewacht tot Zaturdag den 9den Maart 1861, des voormiddags 9 ure.

[ ]

VENDU.

Woensdag e. k. des morgens 9 ure in het huis aan den *Waterkant* naast den Heer E. Kölle.

De goederen zijn inmiddels uit de hand te koop.

( )

A. SALOMONS, Vendumeester, zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

***Provisien*, een partijtje Docken.**

En den slaaf *Zoutman* [delver.]

Voorts:

Een partij nieuwe TIMMERGEREEDSCHAPPEN, aankomende den Boedel N. M. BENDER.

[ ]

De Vendumeester A. SALOMONS zal op WOENSDAG en DONDERDAG den 13 en 14 Maart e. k. ten huize van den ondergeteekende opveilen:

Wel onderhoudene *Meubelen*, *Glaswerk*, *Boeken*, enz., enz.

Alsmede het door hem bewoond wordende HUIS en ERF aan de *Maagdenstraat* La. C No. 18, — zijnde dit Effect inmiddels op voor den kooper voordeelige voorwaarden UIT DE HAND TE KOOP.

De GOEDEREN zullen een dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 27 Februarij 1861.

F. P. Bouguenon.

( )

A. SALOMONS Vendumeester, zal over zes weken dag en datum nader te bepalen, verkoopen:

Het nieuw getimmerd en geschilderd HUIS en ERF aan de *Keizerstraat* La. D No. 16 N. W.—

Hetzelve is intusschen uit de hand te koop, adres bij den Vendumeester.

( )

Te Koop:

Het nieuw getimmerd en geschilderd

HUIS en ERF.

aan de *Zwartenhovenbrugstraat* La. C. No. 193b., — te bevragen bij

Jr. S. de Vries Jr.

( )

Brandon's Waskaarsen No. 1, bij J. V. Bouguenon.

( )

Tooneel-Genootschap **THALIA.**

Donderdag, den 14 Maart 1861.

Johanna van Montfaucon.

Romantisch Tafereel in *vijf* Bedrijven.

Zullende de helft der zuivere opbrengst, strekken ten voordeele der noodlijdenden, bij den jongsten Watersnood in Nederland.

De Secretaris,

W. P. Kaersenhout.

Om de uitgebreidheid van het stuk aanvang precies ten *Zeven* Ure.

NB. Men wordt minzaam verzocht, de Entrée-billetten aan den hoofd-ingang te vertoonen.

[ ]

Een **BLANK-OFFICIER** van goede getuigenissen voorzien kan onmiddelijk geplaatst worden op eene koffij plantaadje.

Informatien ter dezer Drukkerij.

Paramaribo, den 2 Maart 1861.

[ ]

J. H. C. WOLFF

Biedt te koop aan:

Koorn *f* 8 per blomvat.

Geelhechte Houwers bij de 50 tot 100 stuks à 36 cts. en Withechte Houwers tegen 40 cts., Schoppen 85 cts., Dulhouwers 65 cts., Tjappen 85 cts., uitmuntende Axen 85 cts., nog twee paar WAGEN LAMPEN à *f* 18 per paar, groote en kleine Dames Stoffen MANTELS, extra wit Gordijn Goed, Reisvaliezen, mooije Fransche HOEDEN, Lakensche Petten en Schoenen in soorten, dik Wit Amerikaansch DRIL à 25 cts. per el; — van den Heer SCHIMPFF twee groote uitmuntende **WAGENS** à *f* 250 per Wagen, waarvan de mooiste en de grootste tegen Contant nog billijker soms en ook een van de overgeblevene PAARDEN voor *f* 250; — dat besmet was is dood, kom goede Vrienden koop ze, want ze zijn een walg in mijn oog! Met het verlies zal ik mij getroosten, ze kosten mij *f* 2000. Die verschuldigd zijn aan mij, worden vriendelijk verzocht zoo spoedig mogelijk te betalen, zullende anders zonder onderscheid van persoon, alle uitstaande vorderingen vervolgd worden. De overige WINKELWAREN zijn tegen *inkoopsprijs* te Koop, als:

Extra Witte en Cognac Barcelona *BRANDEWIJN* tegen 75 cts. per flesch; BOTER *f* 14 per vat,

[ ]

Elegante Dames en Meisjes,

FLAMBARDS,

Mans en Jongens Castoren

HOEDEN,

Zwart en Gekleurd ALPACCA, Wit MERINO geschikt voor Mantels, Wollen BROEKENSTOF in kleuren Merino en Katoenen BORSTROKKEN, Fraaije Katoenen Witte en Gekl. Hemden

LINNEN BOORDEN.

Fijne bruin Linnen Jassen,

Scholsbatist Zakdoeken,

WITTE ZIJDEN DITO.

Schots Batist en Effen Neteldoek, Jaconet, Bruin Linnen, Schotsch GOED voor Kleed en Kinder Jasjes, Wit Piké, Ongebleekt en Wit Katoen, Gingham, Gekeperde en Gewone CALICO'S, Meubel Chits, Grof Linnen Tafelkleedjes,

---

Dames en Meisjes Kousen, Jongens gekleurde Sokken,

Heeren en Dames Zijden en Katoenen

Handschoenen,

Fraaije *Mantilles* naar den nieuwsten smaak, Heeren en Jongens Dasjes,

Zijden en Katoenen PARAPLUIE'S;

Scheermessen,

Een Buitengewoon mooi assortiment Dames, Meisjes, Jongens en Kinder

***Schoenen en Laarzen*, Tanden Schuijers.**

Londen Particular PORTER en ALE in halve flesschen à *f* 450 per douzijn, TAFEL ZOUT, CASTER OLIE en Fluid Magnesia in flesschen.

Voorts:

Een restant Timmermans GEREEDSCHAPPEN, SOEPTERRINES en ander

AARDEWERK, IJzeren Waterketels,

KOFFERS in soorten, etc., etc. alles ZEER GOEDKOOP, bij

A. HEWITT.

IJZERWAREN.

Ontpakt als aangebragt per de Engelsche Brik Alkmaar.

***Timmer* en *Metsel* Gereedschappen,**

Stal en Jagtbenoodigdheden, diverse soorten *Hang*, *Kist* en *Kastslooten*, Mest en Hooivorken, vijlen in soorten, Lancetten, Vischhoeken, etc., etc., etc.

J. C. R. Bennernagel.

De Pillen van Holloway

Hoesten, voornamelijk het droogo hoesten, meermalen veroorzaakt door eenen slechten toestand van maag en lever; wordt dikwijls zeer verzacht door eene enkele dosis van die buitengewone pillen. Indigestie of ongesteldheid der maag is soms vergezeld van een kuchenden hoest die ook een teeken van het verteren der lever is. In zulke gevallen geven geneesheeren vrij algemeen kwikpreparaten, middelen even nutteloos als gevaarlijk; terwijl eene kleine dosis of in sommige gevallen eene grootere hoeveelheid van de pillen van Holloway nooit faalt, om oorzaak en bij gevolg het moeijelijk hoesten zelf weg te nemen. De versterkende invloed van dit middel op zwakke gestellen is inderdaad bewonderenswaardig.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5.

Gedrukt bij A. L. G. de Randamie.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. **Woensdag 6 Maart** **No. 9.**

PARAMARIBO, den 5 Maart 1861.

Op Zondag. ll. des namiddags drie uur, is een corjaal, waarin een neger en eene negerin zich bevonden, van pl. Meerzorg komende, voor de stad in het midden der rivier omgeslagen. Ondanks de pogingen der scheepelingen mogt het 't scheepsvolk van de Louisa Christina gelukken slechts den neger te redden, terwijl de negerin eene prooi der golven werd.

NIEUWSTIJDINGEN.

Uit Noord-Amerika schrijft men:

In Mississippi en New-Orleans hebben de konventen tot scheuring besloten en te Charleston heeft men gevuurd op het schip der Unie, dat met troepen was afgezonden, zoodat het weder zee koos. Daartegenover staat echter dat de toestand te Charleston uiterst droevig moet zijn en niet lang zoo blijven kan. De president Buchanan heeft aan het congres verweten de oorzaak te zijn van de scheuring en voorgesteld de Missouri-schikking (vroeger reeds gemeld) aan te nemen. De heer Seward was tot eersten minister benoemd, nadat ook de heer Thompson zijn ontslag had genomen.

Een en ander levert nieuwe blijken van de ongunstige gevolgen, welke het dralen van den heer Buchanan heeft te weeg gebragt, en de *Morn Post* bevat een artikel, waarin de tegenwoordige president van Amerika seer wordt gelaakt. Hij staat alleen aan het bewind, verlaten door zijne ministers, zonder raadgevers, en moet geheel alleen de verantwoordelijkheid van het bestuur dragen tot 4 Maart; dan zal de heer Lincoln met al de moeijelijkheden te kampen hebben, welke zijn voorganger hem berokkend heeft, door — naar men zegt — persoonlijke politieke gevoelens van grooter gewigt te achten dan de belangen van den Staat. De engelsche natie „sympathiseert" — volgens de *Morning Post* — met de vrije of noordelijke Staten, en volgens een der jongste weekbladen zou Groot-Brittannie, ingeval van een scheuring, de handen met de vrije Staten behooren ineen te slaan, om gezamenlijk den slavenhandel, dat groote punt van engelsche politiek, te keer te gaan, want het zou moeijelijk zijn (volgens het gevoelen van den *Economist*) een zuidelijken bondstaat te erkennen, op voorwaarde den slavenhandel af te schaffen, en nog ondoenlijker ware het de erkenning te doen gepaard gaan met eene zwijgende goedkeuring van dien handel en der slavernij.

Mogt de burgerkrijg in de Vereenigde Staten vorderingen maken, dan is hiervan het gevolg dat de zuidelijke Staten die katoen telen geblokkeerd worden, en in dat geval is het engelsche fabriekwezen aan ernstige verliezen of belemmeringen blootgesteld. Het is opmerkelijk dat het getal menschen, die naar men berekent in Engeland van de katoenfabrieken leven, vier millioen beloopt; zijnde juist hetzelfde getal als dat der slaven in de Vereenigde Staten, waarvan verreweg het grootste gedeelte bij de katoenteelt werkzaam is. Het is dus niet te verwonderen, dat men, zoo als reeds vroeger meermalen geschiedde, naar andere streken uitziet om katoen te outbieden. Indie, Afrika (aldaar ook Natal) en Australie doen zich op, doch in Indie worden vooreerst spoorwegen vereischt, en in Afrika ontbreekt het aan kapitaal, terwijl de invoer van koelies in Australie alsmede te Natal aan moeijelijkheden onderhevig schijnt. Te Natal is katoen geplant en zegt men dat die zeer wel zou gelukken, wanneer er handen tot den arbeid gevonden konden worden. De kolonisten zijn ongeveer 10.000 in getal en de inboorlingen tellen tienmaal meer, doch verkiezen niet te werken en zouden ongetwijfeld twisten met de coelies die aangebragt werden. De Kaffer laat zijne vrouw (of zijne vrouwen) arbeiden, doch vergunt niet dat zij voor iemand anders werkt. Men heeft alzoo het denkbeeld geopperd, om de belasting, die de inboorling thans in geld betaalt, in katoen te vorderen, ten einde hem zoodoende tot werken te nopen. De kaffer betaalt thans 7 sh. belasting voor elke vrouw per jaar, dus ongeveer ƒ 25 holl. voor het half dozijn. In plaats nu van dezen omslag, zou het beter zijn, zegt men, eene belasting te vorderen in opbrengst van katoen, die daarmede gelijk stond wat de waarde betrof. Het vraagstuk hoe zich onafhankelijk te maken van de amerikaansche katoen, zal voortaan een belangrijk punt van overweging uitmaken.

BRIEFWISSELING TUSSCHEN SCHAMYL EN ABD-EL-KADER OVER DE MOORDTOONEELEN IN SYRIË.

(Medegedeeld door den heer Poujoulat in een korrespondentie uit Syrië aan de *Union*.)

I. Schamyl aan Abd-el Kader.

„Heil hem die zich onder ons doorluchtig heeft gemaakt, heil hem die het vuur der tweedragt heeft uitgedoofd; heil hem die den boom der vijandschap heeft ontworteld, den boom die er uitzag als het hoofd van Satan! Lof en prijs zij gebragt aan God, die aan Zijnen dienstknecht de bewaking van hem zelven en de bewaking van het geloof heeft vergund! Heil den boezemvriend, den regtvaardigen Abd-el-Kader!

„De palmboom van den roem en der eer bloeije op uwen troon! Ik heb dingen gehoord, die de ooren zouden willen uitspuwen en de ingewanden weder zouden willen uitwerpen. Tusschen de muzelmannen en de muzadin (christenen), die eertijds een verbond van vrede met de kalifen hadden onderteekend zijn verschrikkelijke zaken voorgevallen. Mijne haren zijn op mijn hoofd stijf blijven staan en de huid van mijn aangezigt, eerst glad en effen, werd gerimpeld bij het verhaal der bedroevende gebeurtenissen te Damaskus. Ik heb toen gezegd: het kwaad heeft zich meester gemaakt van de zee en het vasteland. Neen, niet in het belang van God, maar wel om hun eigen belang hebben de muzelmannen in Damaskus die dingen gepleegd. Welk een blinddoek hadden de regeerders daar voor de oogen? Waarom hebben zij de euveldaden laten bedrijven? Waarom hebben zij vergeten deze woorden van den Profeet: „Wie een onregtvaardigheid zal begaan tegen een muzadi, wie hem zijn regt zal onthouden, wie hem zal verpligten te doen wat boven zijne krachten gaat, wie hem zijn goed zal wegnemen, zegt de Profeet, diens aanklager zal ik wezen op den dag der opstanding."

„Hoe schoon is die taal! Toen ik vernam dat gij de vleugelen der barmhartigheid en der goedheid hadt uitgespreid om er de christenen mede te bedekken; toen ik heb hooren zeggen dat gij hadt aangehouden degenen, die de goddelijke wetten schonden, was ik niet verwonderd dat gij de overwinning hebt behaald op de baan van lof en verheerlijking. Ik ben tevreden over u geweest! Moge God het ook zijn op den grooten dag, wanneer geld noch kinderen u tot iets zullen dienen. Gij hebt de woorden doen herleven van den Profeet die door Gods goedertierenheid aan de menschen gezonden is, en gij hebt degenen die zijne beschikkingen overtreden aan banden gelegd. God behoede ons voor dengene die de door Hem afgebakende grenzen overschrijdt!

„Daarom betuig ik u in dezen brief mijne blijdschap en mijne tevredenheid; deze brief zij u een ruiker bloemen, geplukt in den tuin van den armen gevangene bij de ongeloovigen door het raadsbesluit van den sterken God.

„SCHAMYL, de vreemdeling."

II. Abd-el-Kader aan Schamyl.

„Gode zij roem en eer! Lof en heil aan den profeet Mahomet en aan alle profeten!

„De arme voor den rijke, Abd-el-Kader, zoon van den Muhdi-ed-Din-el-Hossaini, aan den broeder in God en den dierbaren ulema Schamyl. Dat God ons bescherme, hem en mij, in den tijd van rust en op den dag van het vertrek! Mogen de vrede en de goddelijke goedertierenheid u geschonken worden!

„Ik heb uwen brief en uwe hooggeschatte lofspraak ontvangen. Wat wij gedaan hebben voor de christenen was een godsdienstpligt en een pligt door de menschlievendheid geboden. Ons geloof is de volmaaktheid der goede eigenschappen. Het omvat alles wat gepresen wordt, alles wat gedaan moet worden. Al die goede dingen moeten met en bij ons zijn, als een halsband om den hals. De onregtvaardigheid wordt bij alle natien gelaakt, hare woning is besmet.

„De dichter heeft gezegd: „Als de dag der beproeving komt, dan verliest de mensch zoodanig het hoofd, dat hij schoon vindt wat leelijk is.""

„Wij komen van God en wij zullen tot God wederkeeren. Wij leven in een tijd waarin weinig geloovigen de geregtigheid bij hen doen zegevieren; en toen hebben de onnoozelen gemeend dat de ruwheid, wreedheid, onregtvaardigheid, uitsluiting in het Islamismus worden aangetroffen. Moge de God dien wij aanbidden ons het noodige geduld verleenen!

„Wij wisten dat gij u bij den keizer van Rusland bevindt en dat hij u uwer waardig heeft ontvangen. Wij weten dat gij hem vergunning hebt gevraagd de bedevaart naar Mekka te doen. Laat ons God bidden dat hij u die vergunning schenke. De keizer van Rusland is een groot koning, hij verdient den lof welken zij die over hem schrijven hem toezwaaijen. Ik hoop dat de sultan van Rusland u met zijne weldaden overlade, zoo als de sultan van Frankrijk mij met de zijnen overladen heeft.

„Laat ons hopen op God, den eenig aangebedene.

„ABD EL-KADER, zoon van Muhi-ed-Din."

DE NIEUWE MINISTER VAN KOLONIEN.

Heeft, in elken staat onder alle omstandigheden, de optreding van een departementshoofd eene minder of meer gewigtige beteekenis, voorzeker verdient in dezen oogenblik in ons vaderland eene bijzondere aandacht de aanvaarding van het departement van kolonien door Jhr. J. P. Cornets de Groot van Kraaienburg.

Naar de vervulling van den zetel, dien de eervolle aftreding van den heer Rochussen openstelde, zag men met zekere spanning uit. Te gereedelijk aan de meerderheid der Tweede Kamer, welke het elfde hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1861 afstemde, de gevoelens toeschrijvende door zeer enkele leden der Kamer sedert eene reeks van jaren voorgestaan; verwachtte men vrij algemeen, dat de Koning hetzij tot eene ontbinding der Kamer besluiten zou, hetzij de leiding van het koloniaal bestuur en tevens ook het bestuur van een of meer andere departementen zou moeten toevertrouwen aan staatslieden, die onderstelde rigting van de meerderheid der Kamer toegedaan. En in dat geval ware er in de daad grond voor ernstige bezorgdheid, dat een stelsel, hetwelk op zich zelf de algemeene hulde van landgenoot en vreemdeling verwerft, aan welks stichter de natie een gedenkteeken van hare dankbaarheid verlangt toe te wijden, aan welks nog onvolmaakte of te ver gedrevene toepassing alleen, de koloniale oppositie hare grieven ontleent, — dat dit stelsel, zoo niet opzettelijk verlaten toch met bedenkelijke afbreuk en trapswijze ondermijning zou bedreigd worden.

Met de optreding in deze omstandigheden van den heer Cornets de Groot, vooral met diens optreding in hetzelfde kabinet, waarvan de leden den heer Rochussen getrouw ter zijde hebben gestaan, mag zich het Nederlandsche volk, mogen zich ook onze Overzeesche gewesten geluk wenschen.

Wel verwachten wij, op deze uitdrukking van vertrouwen, tegenspraak van zeer verschillende zijden. Aan de tegen elkander overstaande partijen zal het niet moeijelijk vallen, uit geschriften

of bemoeijingen van den heer Cornets de Groot dezen of genen grond te ont leenen tot het beweren, dat de nieuwe minister niet met overtuiging tot handhaving van het bestaand koloniaal stelsel gezind kan zijn, of tot aanwijzing aan diens ambtgenooten van een beginselloos overslaan naar de vroeger door hen bestredene rigting. Wij koesteren van het helder bezadigd doorzigt van den nieuw benoemden minister, van de goede trouw van zijne ambtgenooten, vooral ook van de wijsheid des Konings, die aan den heer Rochussen dezen opvolger gaf, betere verwachtingen. Met ons zal de natie bij voorkeur letten op het karakter en op de loopbaan van den optredenden staatsman en zich daardoor met 's Konings keuze ten volle bevredigd vinden.

Noch Nederland, noch Indie behoeft met den nieuw benoemden minister van kolonien kennis te maken. Van der jeugd aan in Indie hebbende geleefd en gediend, van ondergeschikten rang tot het ambt van algemeen secretaris van het Indisch gouvernement opgeklommen, zag hij zich gedurende een verloftijd in het moederland bekleed met de functien van secretaris generaal van het ministerie van kolonien. Dat de minister J. C. Baud hem tot die gewigtige betrekking riep, dat hij na eene driejarige vervulling van dien post, als Raad van Indie naar Java mogt terugkeeren, vanwaar alleen het belang van zijne gezondheid hem ambteloos terugbragt, dat mag hen gerust stellen, die in enkele door hem uitgegevene geschriften, en in zijne toetreding tot het Indisch Genootschap, zouden meenen eene overhelling te bespeuren tot eene rigting, aan welke de groote meerderheid, noch van de Kamer, noch van de natie het beleid der kolonien wenscht te zien toevertrouwd. Maar wederkeerig mag die meerderheid in en buiten de Kamer in de geopenbaarde meeningen van den heer Cornets de Groot, en in zijne deelname aan de bemoeijingen van het Indisch Genootschap; waarborgen vinden van zijne gezindheid voor een regtvaardig, stelselmatig, wettig en ontwikkelend koloniaal bestuur. Die gezindheden vereenigde met juiste waardering van hetgeen in het belang van kolonien en moederland verdient te worden behouden, kan de heer Cornets de Groot in het tegenwoordig kabinet plaats nemen, en gaarne wenschen wij aan dezen minister van kolonien en aan dit kabinet de algemeene ondersteuning toe, om tot de vervulling van die verwachtingen te worden in staat gesteld.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 4n. dezer, de Nederl. schoener *Flijing Dutchman*, kapt. J. van Wilgen, van Caijenne.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. van Wijk,— adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen. adres bij *H.* Degenhard.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P Haase Jr.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements Resolutien van den 1 dezer maand No. 11 en 12. zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings wegens vertrek, eervol ontslagen:

als 2e. Luitenant in het district *Coronie*, de heer *I.* Carstairs,

als 2e. Luitenant in de divisie *Saramacca*, de heer G. M. Meijer.

En benoemd:

tot 2e. Luitenant in het district *Coronie*, den heer T. Zitman,

en tot 2e. Luitenant in de divisie *Saramacca*, de oud 2e Luitenant H. E. van Meerten.

Belanghebbenden worden herinnerd de Statistieke tabellen wegens de plantages en gronden over het jaar 1860, ter Gouvernements Secretarie en voor zooveel betreft de districten *Nickerie* en *Coronie*, bij de Landdrosten aldaar, vóór den 15 Maart e. k. in te dienen, ter ontwijking van de straffen vastgesteld bij de Publicatie dd. 9 December 1856 G. B. No. 13.

Paramaribo, den 4 Maart 1861.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op MORGEN den 7n. dezer, des middags ten 12 ure, worden gesloten en verzonden per de stoomboot *Vice Admiraal Rijk.*

Onafgehaalde Brieven.

D. P. Adolphe, J. J. van Asperen. wed. P. C. van Berdsneden-Laver, J. C. Barne, F. de Bije, F. Cant, B. H da Costa, J. Crucksbanks, B. W Cattula, A. le Dalleij, L. F. Digorn, J F. Eggerding, J. F. Elberts G Eelting, A. Franklin. Favereij, J Franklin, J. Groll, J. de Hekker, P. Huis, S. van der Hoeven, H. Kettenbeld, F. Kamperveen, S. Krieger. W. M Keen, J. Kleijn, C. E. Kohler, D. H. v. Köningslöw, H. Keehn, M Kant. Keijzer, H Kinzer, M. Lindeboom, J. J Lene, W. C. Meijer, P C. Mac Intosh. J Plannenstill, L C. Pikolet, J. H. Reijes, E. E. Remkes, M. Rooseboom, J. Rildelsen, C. Rourens, H. Singeling, J Serquet, J. C. en J. L Sauerman, J. G. Schouten, H. Tammenga, A. Voges, M. de Vries, C. de Visser, J. L Vinkwijk, L. Virginie, J. van der Waart, F. Zerk

---

Op Donderdag den 7 dezer *geene* Audentie bij Z. Ex. den Gouverneur.

Aanzoek van Vrijgeving.

Den 1 Maart 1861.

Van de slavin Serafina, geboren in 1802, wier moedersnaam onbekend is, bekend staande ten name van plantage Anna Catharina, divisie beneden Cottica.

Van de slavin Georgina, geboren in 1836, dochter van Francina L. toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

Van den slaaf Adolf, geboren in 1840, zoon van Maria, toebehoorende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen, nu boedel.

Transport.

Den 1sten Maart 1861. F. G. Caupain aan J. V. Bouguenon, van het Huis en Erf aan de *Knuffels Gracht*, N. W. La A No. 22b, O. W. La B No. 143.

Idem. W. Wilmans aan D. J. C. O'Ferrall qq. W. P. Austin, van de plant. *Pomona*, in de divisie *beneden Cottica.*

Paramaribo, den 1 Maart 1861.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 8 Maart 1861, des voormiddags om half negen ure, publiekelijk bij executie verkoopen:

Het Huis en Erf gelegen aan de *Keizerstraat* N. W. La. B No. 211, O. W. La. C No. 91, aankomende D. J. Loth. *Den 19 April* [illegible]

De Plant. *Hecht en Sterk* c. a., gelegen aan de rivier *Commewijne*, aankomende voor *twee derde* aandeelen den boedel wijlen B. en J. Stolkert en voor *een derde* aandeel den boedel wijlen F. E Stolkert.

Paramaribo, den 4 Maart 1861.

Advertentiën.

Het strekt der COMMISSIE *tot inzameling van liefdegaven ten behoeve der lijdenden bij den watersnood in* Nederland ten genoege, hare medeburgers te kunnen mededeelen dat, tot op Zaturdag den 2e. dezer, is ingezameld de som van *f* 3,173,36; welke ter beschikking van Z. Ex. den Gouverneur is gesteld en ten spoedigste ter plaatse der bestemming zal worden overgemaakt.

De Commissie, voortgaande met hare werkzaamheden, vleit zich bestendig met een goeden uitslag harer pogingen, en vestigt haar vertrouwen ook niet weinig op de hulpvaardigheid van de Bewoners der Buitendistricten, wier bijdragen binnen kort worden te gemoet gezien.

Zoodra de inzameling zal zijn geëindigd, zal de Commissie den aangenamen pligt vervullen, om van den uitslag harer taak een naauwkeurig verslag openbaar te maken. Inmiddels biedt zij haren warmsten dank aan, zoowel voor de milde bijdragen en giften, die haar reeds zijn uitgereikt, als voor de bewijzen van deelneming en belangstelling, die zij allerwege, in ruime mate, heeft ondervonden.

Voor hen, die nog iets ten behoeve der noodlijdenden zouden wenschen af te zonderen, wordt de gelegenheid daartoe, bij ieder lid der Commissie, op het minzaamst aangeboden.

Paramaribo, den 1 Maart 1861.

De Commissie voornoemd,
DE NORMANDIE 's JACOB.
P. M. VAN DER HAAK.
SIMON ABENDANON Sz.
M. L. BARNETT.
J. MAURITZ GANDERHEIJDEN.
J. P. HAASE Jr.
S. B. DE MESQUITA.
E. F. L. MOLLINGER.
MULLER Az.
A. W. OPPENHEIMER.
J. M. J. EIJKEN SLUIJTERS.
A. G. VAN SON.

VENDU.

Heden Morgen

ten 9 ure in het huis aan den *Waterkant* naast den Heer E. Kölle.

De goederen zijn inmiddels uit de hand te koop.

( )

verkrijgbaar bij

S. DE VRIES JZ.

à CONTANT:

VRUCHTEN AU JUS, Nougat in ¼ ponds pakjes, Gecristal: VRUCHTEN in doozen

Limonade Gazeuse.

IJZERWAREN.

Ontpakt als aangebragt per de Engelsche Brik Alkmaar.

Timmer en *Melsel* Gereedschappen, Stal en Jagtbenoodigdheden, diverse soorten *Hang*, *Kist* en *Kastslooten*, Mest en Hooivorken, vijlen in soorten, Lancetten, Vischhoeken, etc., etc., etc.

J. C. R. Bennernagel.

J. H. C. WOLFF

Vraagt te koop

KOORN,

tegen *f* 8 per blomvat.

Biedt te koop aan:

Geelhechte Houwers bij de 50 tot 100 stuks à 36 cts. en Withechte Houwers tegen 40 cts., Schoppen 85 cts., Dulhouwers 65 cts., Tjappen 85 cts., uitmuntende Axen 85 cts., nog twee paar WAGEN LAMPEN à *f* 18 per paar, groote en kleine Dames Stoffen MANTELS, extra wit Gordijn Goed, Reisvaliezen, mooije Fransche HOEDEN, Lakensche Petten en Schoenen in soorten, dik Wit Amerikaansch DRIL à 25 cts. per el; — van den Heer SCHIMPFF twee groote uitmuntende *WAGENS* à *f* 250 per Wagen, waarvan de mooiste en de grootste tegen Contant nog billijker soms en ook een van de overgeblevene PAARDEN voor *f* 250; dat besmet was is dood, kom goede Vrienden koop se, want ze zijn een walg in mijn oog! Met het verlies zal ik mij getroosten, ze kosten mij *f* 2000. Die verschuldigd zijn aan mij, worden vriendelijk verzocht zoo spoedig mogelijk te betalen, zullende anders, zonder onderscheid van persoon, alle uitstaande vorderingen vervolgd worden. De overige WINKELWAREN zijn tegen *inkoopsprijs* te Koop, als:

Extra Witte en Cognac Barcelona *BRANDEWIJN* tegen 75 cts. per flesch; BOTER *f* 14 per vat.

[ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.